

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez utrzymanie w mocy art. 7 ust. 2 ustawy nr 2955/2001 i poprzez przepisy wykonawcze zawarte we wspólnych rozporządzeniach ministrów (DY6a/oik. 38644 i DY6a/oik. 38609 z 12 kwietnia 2005 r.), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (¹), a także obowiązkowi zapewnienia efektywnej i uczciwej konkurencji, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja otrzymała skargę dotyczącą greckiego przepisu ustawowego, przy pomocy którego wszystkie substancje wykorzystywane w medycynie zostały podzielone na poszczególne kategorie i dla każdej z tych kategorii ustalona została cena maksymalna. Przepis ten oraz przepisy wykonawcze wspólnych rozporządzeń ministrów stanowią ramy prawne umożliwiające skorzystanie z procedury negocjacyjnej przy udzielaniu zamówień publicznych na dostawy całych grup tego rodzaju towarów, które uznaje się za niedające się porównać.

Komisja jest zdania, że w świetle orzecznictwa Trybunału te ramy prawne są niezgodne z art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 93/36 z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy i z obowiązkiem zapewnienia efektywnej i uczciwej konkurencji. Ponieważ przepis ten stanowi wyjątek od reguły, podlega on ścisłej wykładni i nie upoważnia do skorzystania z procedury negocjacyjnej w odniesieniu do całych kategorii towarów. Ponadto instytucje zamawiające mają obowiązek zapewnić efektywną konkurencję i przejrzystość w sektorze zamówień publicznych na usługi, co nie jest możliwe w przypadku korzystania z procedury negocjacyjnej poza wyjątkami przewidzianymi w treści art. 6 ust. 3 wskazanej dyrektywy.

Władze greckie nie zakwestionowały stwierdzeń Komisji, ani też nie zaprzeczyły, że do zarzucanego im naruszenia doszło, i wyraziły gotowość zmiany spornego przepisu ustawowego. Jednak według stanu na dzień wniesienia skargi, nie powiadomiono o żadnych tego rodzaju zmianach.

W związku z tym Komisja uważa, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 6 ust. 3 dyrektywy 93/36/EWG, a także obowiązkowi zapewnienia efektywnej i uczciwej konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 199, z 9.8.1993, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2006 — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-482/06)

(2006/C 326/100)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: E. Montaguti i G. Braga da Cruz)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla wykonania dyrektywy 2003/98/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, a w każdym razie poprzez niepodanie ich do wiadomości Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 12 powołanej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345, str. 90.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-485/06)

(2006/C 326/101)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou i W. Bogensberger, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec